



Entrenadors històrics del futbol català: capítol 6

COMITÈ ENTRENADORS | 06/06/2020

Miquel Bertral, José Luis Guerra, Alfons Muñoz i Pere Bonell protagonitzen una nova entrega dedicada als tècnics que han deixat petjada al futbol català.



Alfons Muñoz, al cercle central de l'Estadi Municipal de Montilivi, el 1983. FOTO: El Punt

La Federació Catalana de Futbol ofereix aquest divendres una **nova entrega dedicada als entrenadors històrics del futbol català, amb el sisè capítol sobre els tècnics que han marcat una època. Miquel Bertral, José Luis Guerra, Alfons Muñoz i Pere Bonell** són els protagonistes d'aquest volum, amb el repàs a la seva trajectòria en equips d'arreu de Catalunya on han deixat un record i una empremta inesborrable.

En una iniciativa conjunta del Comitè Tècnic d'Entrenadors, amb la col·laboració del membre de l'òrgan i representant a Barcelona, **Julia Garcia**, l'FCF centra aquest nou



recull en la figura de quatre entrenadors nascuts fins a la dècada dels quaranta del segle XX, respectant l'ordre cronològic de la seva data de naixement, amb l'ànim de documentar la seva àmplia experiència a les banquetes des de les categories d'elit fins a la territorial i la base, al llarg de les últimes dècades.



MIQUEL BERTRAL

Conegut a la seva terra com 'El Pioner de Lleida', Miquel Bertral (Alòs de Balaguer 1924-1998) era un dels pocs tècnics de la zona amb carnet nacional en aquella època. D'esperit aventurer i emprenedor, des de ben jove va tenir curiositat i inquietuds per viure experiències professionals més enllà de les nostres fronteres.

Les seves ganes de conèixer món i descobrir altres maneres de viure i entendre el futbol el van portar a Portugal, on va deixar una enorme petjada i un record inesborrable. En la seva etapa en terres lusitanes, va dirigir, entre d'altres, els següents clubs: Lusitano GC, Uniao Deportivo de Leiria i Caldas Clube. De nou a Espanya i amb el sobrenom d'El Portuguès, va agafar les regnes de l'Elche CF a



Primera Divisió, i després va entrenar l'Albacete Balompié, el CD Alcoyano, la UE Lleida, el CD Alfarràs, el CF Seròs i el CE Alguaire. Els seus equips es caracteritzaven, en línies generals, per ser forts físicament i creure en la victòria fins al final.

Anteriorment, en el seu periple com a futbolista, Bertral va ser un defensa expeditiu, amb un físic privilegiat, excel·lent en el joc aeri i contundent al tall. Entre altres, va defensar els colors de la UE La Bordeta, el CD Leridano, la UE Lleida, la UE Tàrrrega, el CD Atlètic Balears, la Real Balompédica Linense, el Real Jaén, l'Elche CF, el Luisitano GC i el Terrassa FC.



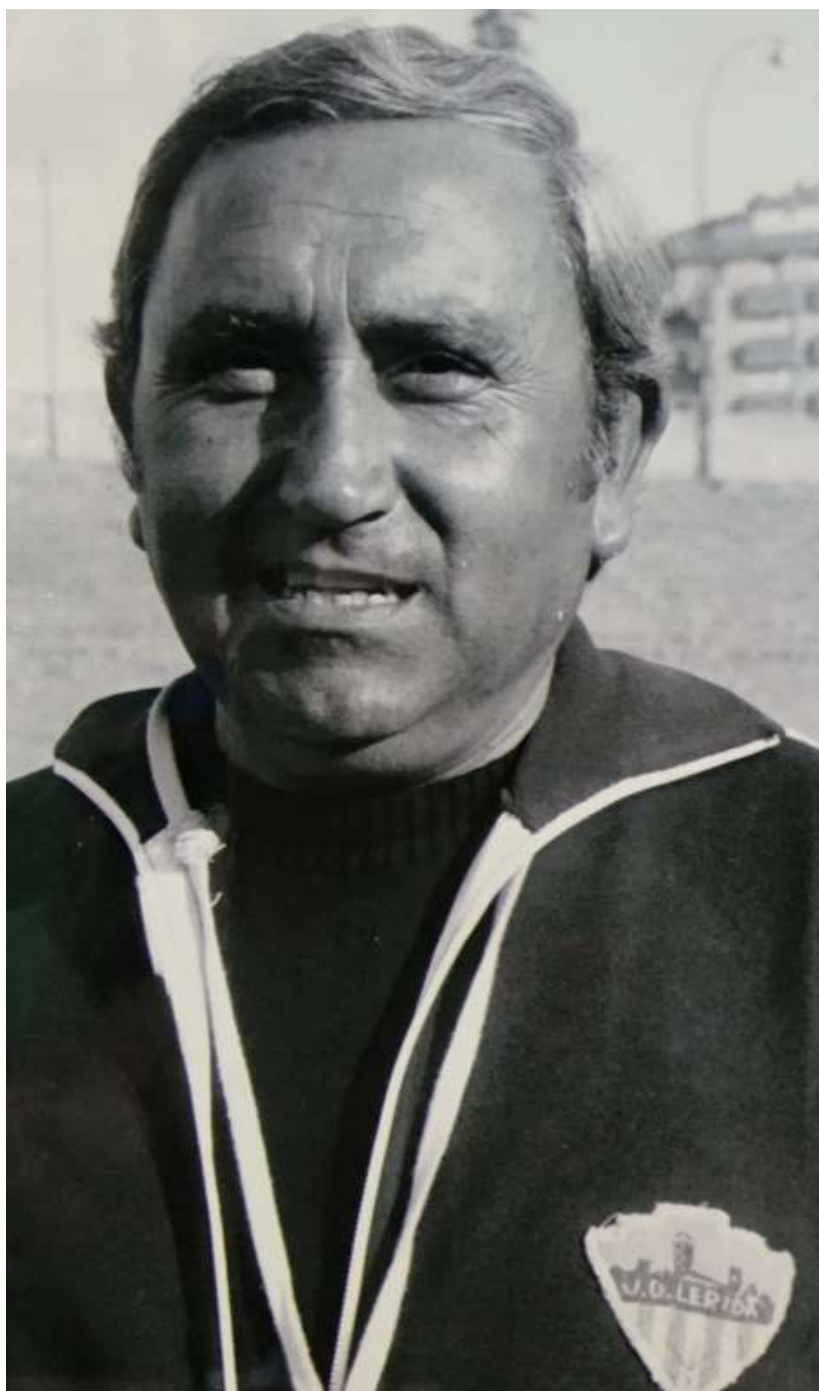
**FEDERACIÓ
CATALANA**
DE FUTBOL



Departament de
premsa i comunicació

T. 93 265 24 77 Ext. 2081
premsa@fcf.cat

www.fcf.cat



Miquel Bertral, en la seva etapa com a entrenador de la UE Lleida. FOTO: Arxiu Dani Badia



JOSÉ LUIS GUERRA

"El Lleida, com a jugador, va ser la meua porta d'entrada a Catalunya i em vaig quedar per sempre." Aquesta frase pertany a José Luis Guerra, entrenador disciplinat, metòdic i perfeccionista nascut a Madrid el 1945. Al llarg dels anys en què ha estat entrenador, la seva filosofia de joc es basava en construir l'equip des de la defensa, atorgant-li un paper vital al físic i a les jugades d'estratègia. Per a ell una de les claus de l'èxit era el bon ambient al vestidor, que tots els jugadors estiguessin compromesos i remessin en la mateixa direcció. De fort caràcter i extremadament intuïtiu, llegia el joc com ningú i s'anticipava als moviments dels tècnics rivals. Motivador nat, sabia treure la millor versió dels seus futbolistes.

Els seus inicis com a entrenador van ser al Gimnàstic de Tarragona, primer realitzant les funcions de segon entrenador i després assumint el càrrec de primer. A continuació, va decidir emprendre un nou repte professional dirigint el CF Reus Deportiu. Dos anys després va tornar al Gimnàstic de Tarragona, amb el qual va assolir l'ascens a Segona Divisió 'B' la temporada 1990-1991. Posteriorment, va entrenar novament el CF Reus Deportiu, el CA Roda de Barà, el CF Tremp i el FC Vilafranca. Com a èxits destacats, cal ressaltar els ascensos a Primera Catalana amb el CF Pobla Mafumet (2002-2003) i el CD Tortosa, com a campió de Preferent Territorial (2004-2005). En la seva etapa final a les banquetes, va assumir les regnes del CE Oleastrum i va retirar-se al CF Vila-seca.

Defensa central valent i decidit, les seves primeres passes com a futbolista van ser les categories inferiors del Real Madrid CF, des d'on va marxar cedit al Real Ávila i a la Gimnastica Segoviana. Després d'un periple al Sevilla Atlético, va aterrar a Catalunya



de la mà de la UE Lleida, on va guanyar-se l'estima dels aficionats gràcies a la seva entrega i coratge. Tot seguit, va jugar al Gimnàstic de Tarragona, el CE Manresa, la UD Torredembarra i el CD La Cava, on va penjar les botes.



ALFONS MUÑOZ

"Per a mi el futbol és passió". Sis paraules que resumeixen la devoció que sent Alfons Muñoz per aquest fantàstic esport. Nascut a Valtierra, Navarra, el 1949, va arribar a Girona ben jove amb la seva família. Admirador de Johan Cruyff i amant del futbol total, volia que els seus equips tractessin bé la pilota, dominessin els partits a través de la possessió i busquessin constantment la porteria rival. Atrevit i innovador, considera que el futbol és un espectacle únic.

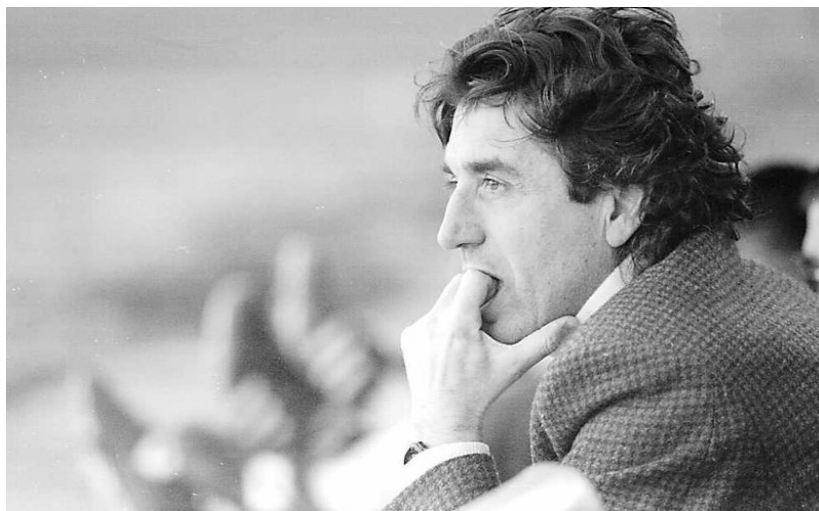
Va iniciar la seva etapa com a entrenador dirigint al CE Salt, la UE Olot i el CE Cristinenc, amb el qual va ascendir a Tercera Divisió el curs 1988-1989. Just després, va comandar el projecte esportiu del CF Palafrugell i va entrenar el Girona FC en tres



períodes diferents, a qui va dirigir un total de 298 partits, i assolint un ascens a Tercera Divisió, en la temporada 1982-1983. Posteriorment, va assegurar a la banqueta del Terrassa FC en dues etapes, on va viure dos moments que destaquen per sobre de la resta: en la primera temporada va ocupar llocs de promoció en 37 de les 38 jornades i, anys després, va arribar a disputar el *play-off* d'ascens a Segona Divisió 'A'. A continuació, va dirigir la UE Figueres, el CE Premià i el Gimnàstic de Tarragona, on va aconseguir l'ascens a Segona Divisió 'A' formant tàndem amb Jordi Vinyals, en la 2003-2004. Un cop retirat com a entrenador, va continuar al club grana com a director esportiu durant cinc cursos.

Les lesions van tallar la seva trajectòria esportiva com a jugador més aviat del que haria desitjat. Format a les categories inferiors del Girona FC, també va defensar els colors de la UD Cassà i del CE Banyoles. Va penjar les botes abans d'hora a causa de les contínues molèsties físiques que arrossegava.

D'altra banda, Muñoz va col·laborar amb la Federació Catalana de Futbol com a professor de l'Escola d'Entrenadors durant quatre temporades. Una etapa que valora molt positivament tant per l'estreta relació que va mantenir amb els joves tècnics com per les vivències personals i professionals que va experimentar durant aquest període.



PERE BONELL

Geni incompès. Un avançat al seu temps. Transgressor. Anàrquic. Únic. Es poden utilitzar molts termes i expressions per definir la trajectòria esportiva i la manera d'entendre el futbol i la vida de Pere Bonell (El Poal, 1949). El que és evident és que no deixa indiferent a ningú, parla clar, és un pou de coneixement i, sobretot, es fa escoltar. Enamorat de la metodologia de l'entrenament i la tàctica, se li atribueixen, entre altres, les següents cites: "El futbol és un com un còctel", "Einstein era un savi coneixedor de l'espai i temps, i Messi també", i "A la vida hi ha més grisos que blancs i negres".

Després de penjar les botes com a jugador al CFJ Mollerussa, va iniciar la seva carrera com a entrenador dirigint aquest equip. Més tard, va assegurar-se a la banqueta del CF Badalona i va assolir l'ascens a Tercera Divisió, en la campanya 1986-1987. A partir d'aquest moment, va deixar la seva empremta en clubs com el FC Santboià, la UE Vic, el CE Premià, l'AE Cerdanyola Mataró, la UE Olot i l'AD Guíxols. En els seus darrers anys com a tècnic, va assumir les regnes del Burgos CF, la UE Poble Sec i el Peña Oviedo, la seva última experiència a les banquetes.



Va ser un goleador nat, un autèntic depredador dins l'àrea. Format a les categories inferiors del FC Barcelona i el RCD Espanyol, va ser un rodamon del futbol, convertint-se gairebé sempre en el màxim goleador de l'equip on militava. El seu olfacte goleador i el do de l'oportunisme el van convertir en un jugador destacat durant moltes temporades a Segona Divisió 'B' i Tercera Divisió. Va jugar al Córdoba FC, al CD Menorca, a l'AS Béziers de la lliga francesa, al Rayo Vallecano, a la UD Artiguense, el CF Reus Deportiu, al CE L'Hospitalet, al CF Gavà, al Terrassa FC i al CFJ Mollerussa, amb el qual va aconseguir ascendir des de la Primera Territorial fins a la Segona Divisió 'B'.

Una bona mostra de l'impacte que ha tingut al futbol català són els dos capítols dedicats al llibre *Camp de terra* de Llorenç Bonet, i a la cançó *Sir Pere Bonell* de Jordi Besora. Apassionat, directe i místic, el següent projecte de Pere Bonell és escriure un llibre que reculli les seves vivències.





També pots recuperar:

- **Capítol 1: Domingo Balmanya, Jaume Olivé, Francesc Ricart, Xavi Agustí, Manolo Buján i Nitús Granados**
- **Capítol 2: Josep Juncosa, Lluís Aloy, Pep Rovira, Waldo Ramos, Martí Alavedra i Juanjo Díaz**
- **Capítol 3: Joan Escoda, Roberto Puerto, Antonio Linares, Lluís Pujol, Jordi Gonzalvo i Ferran Manresa**
- **Capítol 4: Salvador Artigas, Josep Otero, Pepe Mauri, Joan Martínez Vilaseca, Jaume Sabaté i Toni Llebaria**
- **Capítol 5: Vicenç Sasot, Antoni Argilés, Ignasi Rojas i Carles Anglès**